DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE

Nr. 78/2011

af 1. juli 2011

om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag IX til aftalen blev ændret ved Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 120/2010 af 10. november 2010 ([1]).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ([2]) skal indarbejdes i aftalen.

(3) Direktiv 2009/138/EF ophæver med virkning fra den 1. november 2012 Rådets direktiv 64/225/EØF ([3]), 73/239/EØF ([4]), 73/240/EØF ([5]), 76/580/EØF ([6]), 78/473/EØF ([7]), 84/641/EØF ([8]), 87/344/EØF ([9]), 88/357/EØF ([10]) og 92/49/EØF ([11]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF ([12]), 2001/17/EF ([13]), 2002/83/EF ([14]) og 2005/68/EF ([15]), som er indarbejdet i aftalen, og som derfor skal slettes fra aftalen med virkning fra den 1. november 2012.

(4) Med direktiv 2009/138/EF er der foretaget en omarbejdning af nogle af de ophævede retsakter, og de nuværende EØS-tilpasninger til disse skal derfor delvist fastholdes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I bilag IX til aftalen foretages følgende ændringer:

1) Overskriften »*i) Skadesforsikring*« i kapitel I (Forsikring) ændres til »*i) Skadesforsikring og livsforsikring*«.

2) Punkt 1 (Rådets direktiv 64/225/EØF) ændres til punkt 1a.

3) Følgende punkt indsættes før nyt punkt 1a (Rådets direktiv 64/225/EØF):

»1. **32009 L 0138**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

Direktivets bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

a) Følgende tekst indsættes i artikel 8:

"5) i Island: Viðlagatrygging Íslands."

b) Artikel 57-63 vedrørende den tilsynsmæssige vurdering af en påtænkt erhverver finder ikke anvendelse, når den påtænkte erhverver som defineret i direktivet har hjemsted eller er underlagt regulering uden for de kontraherende parters område.

c) I artikel 157, stk. 2, udgår ordene »og efter forordning (EF) nr. 593/2008«.

d) Artikel 171 finder ikke anvendelse. Følgende bestemmelse finder anvendelse:

Hver kontraherende part kan ved aftale med et eller flere tredjelande indvilge i at anvende bestemmelser, der er forskellige fra direktivets artikel 162-170, under forudsætning af at forsikringstagerne og de forsikrede nyder en tilstrækkelig og tilsvarende beskyttelse. De kontraherende parter skal informere og konsultere hinanden, inden de indgår sådanne aftaler. De kontraherende parter anvender ikke bestemmelserne på filialer af forsikringsselskaber, der har deres hovedsæde uden for de kontraherende parters område, da dette ville medføre en gunstigere behandling af disse filialer sammenlignet med filialer af forsikringsselskaber, der har deres hovedsæde inden for de kontraherende parters område.

([1]) EUT L 58 af 3.3.2011, s. 77.
([2]) EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.
([3]) EFT 56 af 4.4.1964, s. 878/64.
([4]) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.
([5]) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 20.
([6]) EFT L 189 af 13.7.1976, s. 13.
([7]) EFT L 151 af 7.6.1978, s. 25.
([8]) EFT L 339 af 27.12.1984, s. 21.
([9]) EFT L 185 af 4.7.1987, s. 77.
([10]) EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1.
([11]) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.
([12]) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.
([13]) EFT L 110 af 20.4.2001, s. 28.
([14]) EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.
([15]) EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.

e) Når Den Europæiske Union forhandler med et eller flere tredjelande på grundlag af artikel 175, skal den bestræbe sig på at opnå samme behandling for EFTA-staternes forsikrings- og genforsikringsselskaber.

f) Med hensyn til tredjelandes behandling af forsikrings- og genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 177 gælder følgende:

Med henblik på at opnå den størst mulige grad af konvergens i anvendelsen af en tredjelandsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber udveksler de kontraherende parter oplysninger som beskrevet i artikel 177, stk. 1, og der afholdes konsultationer om de i artikel 177, stk. 2, omtalte anliggender i Det Blandede EØS-udvalg og i overensstemmelse med de af de kontraherende parters aftalte procedurer.

g) Artikel 178 affattes således:

»1. Denne artikel finder anvendelse på de i stk. 2 omhandlede aftaler, uanset om den dækkede risiko består på en kontraherende parts område eller ej, og på alle andre forsikringsaftaler, der dækker risici, der består inden for de kontraherende parters område. Den finder ikke anvendelse på genforsikringsaftaler.

2. En forsikringsaftale, der dækker store risici som defineret i artikel 13, nr. 27), er reguleret i henhold til parternes lovvalg.

Har parterne ikke foretaget lovvalg, er forsikringsaftalen underlagt loven i det land, hvor forsikringsgiveren har sit sædvanlige opholdssted. Fremgår det af alle sagens omstændigheder klart, at aftalen har en åbenbart nærmere tilknytning til et andet land, finder loven i dette andet land anvendelse.

3. Parterne foretager lovvalg i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) Lovvalget skal være udtrykkeligt eller klart fremgå af aftalens bestemmelser eller omstændighederne i øvrigt. Parternes lovvalg kan omfatte hele aftalen eller kun en del af den.

b) Parterne kan på et hvilket som helst tidspunkt aftale at ændre lovvalget. Enhver ændring af lovvalg, som finder sted efter aftalens indgåelse, berører ikke aftalens gyldighed med hensyn til form og kan ikke forringe tredjemands rettigheder.

c) Har alle andre forhold med relevans for sagen på det tidspunkt, hvor lovvalget foretages, tilknytning til et andet land end lovvalgslandet, kan parternes lovvalg ikke medføre tilsidesættelse af dette andet lands lovbestemmelser, som ikke kan fraviges ved aftale.

d) Har alle andre forhold med relevans for sagen på det tidspunkt, hvor lovvalget foretages, tilknytning til en eller flere kontraherende parters område, kan parternes valg af en anden lov end loven på en kontraherende parts område ikke medføre tilsidesættelse af bestemmelser i EØS-retten — i givet fald som gennemført på den kontraherende parts område, hvor domstolen er beliggende — som ikke kan fraviges ved aftale.

4. Spørgsmål om eksistens og gyldighed af parternes aftale om lovvalg afgøres efter følgende bestemmelser:

a) Spørgsmål om eksistens og gyldighed af en aftale eller af en bestemmelse i en aftale afgøres efter den lov, som i henhold til denne artikel ville finde anvendelse, hvis aftalen eller bestemmelsen var gyldig.

En part kan dog, for at godtgøre at vedkommende ikke har givet samtykke til aftalen eller bestemmelsen, påberåbe sig loven i det land, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted, såfremt det af omstændighederne fremgår, at det ikke ville være rimeligt at bestemme virkningen af vedkommendes adfærd efter den i første afsnit omhandlede lov.

b) En aftale, der er indgået mellem personer, som selv eller hvis befuldmægtigede befinder sig i det samme land på tidspunktet for aftalens indgåelse, er gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder formkravene i den lov, som i henhold til denne artikel finder anvendelse på aftalens materielle indhold, eller loven i det land, hvor aftalen er indgået.

En aftale, der er indgået mellem personer, som selv eller hvis befuldmægtigede befinder sig i forskellige lande på tidspunktet for aftalens indgåelse, er gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder formkravene i den lov, som i henhold til denne artikel finder anvendelse på aftalens materielle indhold, eller loven i et af de lande, hvor en af parterne eller en af disses befuldmægtigede befinder sig på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller loven i det land, hvor en af parterne på det pågældende tidspunkt havde sit sædvanlige opholdssted.

En ensidig viljeserklæring vedrørende en eksisterende eller påtænkt aftale er gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder formkravene i den lov, som finder eller ville finde anvendelse på aftalens materielle indhold i henhold til denne artikel, eller loven i det land, hvor den pågældende viljeserklæring blev afgivet, eller loven i det land, hvor den person, der afgav den, på det pågældende tidspunkt havde sit sædvanlige opholdssted.

Uanset de foregående afsnit er en aftale vedrørende en tinglig rettighed over fast ejendom eller leje eller forpagtning af fast ejendom underlagt formkravene i loven i det land, hvor ejendommen er beliggende, for så vidt disse krav ifølge denne lov:

i) skal iagttages, uanset i hvilket land aftalen indgås, og uanset hvilken lov der finder anvendelse på aftalen, og

ii) ikke kan fraviges ved aftale.

c) Er en aftale indgået mellem personer, der befinder sig i samme land, kan en fysisk person, som ville have handleevne efter loven i dette land, kun påberåbe sig sin manglende handleevne efter loven i et andet land, såfremt den anden aftalepart ved aftalens indgåelse var eller burde have været klar over denne manglende handleevne.

5. Er der tale om en anden type forsikringsaftale end den i stk. 2 omhandlede, kan parterne i overensstemmelse med stk. 3 kun foretage følgende lovvalg:

a) loven på enhver kontraherende parts område, hvor risikoen består på tidspunktet for aftalens indgåelse

b) loven i det land, hvor forsikringstageren har sit sædvanlige opholdssted

c) for så vidt angår livsforsikringsaftaler, loven på den kontraherende parts område, hvor forsikringstageren er statsborger

d) for så vidt angår forsikringsaftaler, der kun dækker risici, som er forbundet med begivenheder, der finder sted på en bestemt kontraherende parts område, som ikke er den kontraherende parts område, hvor risikoen består, loven på denne kontraherende parts område

e) hvor forsikringstageren til en aftale, der er omfattet af dette stykke, udøver en kommerciel eller industriel aktivitet eller et liberalt erhverv, og forsikringsaftalen dækker to eller flere risici, som har relation til disse aktiviteter og består på forskellige kontraherende parters område, loven på enhver af de berørte kontraherende parter område eller loven i det land, hvor forsikringstageren har sit sædvanlige opholdssted.

Tillader den kontraherende part, der henvises til i de i litra a), b) eller e) omhandlede tilfælde, større frihed med hensyn til lovvalg, kan parterne benytte sig af denne frihed.

Har parterne ikke har foretaget lovvalg i overensstemmelse med dette stykke, underlægges den pågældende aftale loven på den kontraherende parts område, hvor risikoen består på tidspunktet for aftalens indgåelse.

6. Følgende supplerende bestemmelser finder anvendelse på forsikringsaftaler, der dækker risici mod hvilke, der er pligt til at tegne forsikring på en kontraherende parts område:

a) Forsikringsaftalen opfylder ikke forpligtelsen til at tegne forsikring, medmindre den overholder de særlige bestemmelser vedrørende den pågældende forsikring, der er fastlagt af den kontraherende part, som stiller krav om tegning af forsikring. Hvis loven på den kontraherende parts område, hvori risikoen består, og loven på den kontraherende parts område, hvor tegning af forsikring er obligatorisk, er i modstrid med hinanden, finder loven på sidstnævnte kontraherende parts område anvendelse.

b) Uanset stk. 2 og 4 kan en kontraherende part fastsætte, at forsikringsaftalen er underlagt loven på den kontraherende parts område, hvor tegning af forsikring er obligatorisk.

7. Med henblik på anvendelsen af stk. 4, tredje afsnit, og stk. 5, betragtes aftalen, såfremt den dækker risici, der består på mere end én kontraherende parts område, som udgørende flere aftaler, der hver især kun vedrører én kontraherende part.

8. Med henblik på anvendelsen af denne artikel fastlægges det land, hvor risikoen består, i overensstemmelse med artikel 13, nr. 13), og med hensyn til livsforsikring er det land, hvor risikoen består, det land, hvor forpligtelsen består, som omhandlet i artikel 13, nr. 14).«

h) Følgende tekst indsættes i bilag III(A):

»29) i Republikken Island: »Hlutafélag«

30) i Fyrstendømmet Liechtenstein: »Aktiengesellschaft«, »Europäische Gesellschaft (SE)«, »Genossenschaft«, »Europäische Genossenschaft (SCE)«

31) i Kongeriget Norge: »Aksjeselskaper«, »Gjensidige selskaper«.«

i) Følgende tekst indsættes i bilag III(B):

»29) i Republikken Island: »Hlutafélag«

30) i Fyrstendømmet Liechtenstein: »Aktiengesellschaft«, »Europäische Gesellschaft (SE)«, »Genossenschaft«, »Europäische Genossenschaft (SCE)«

31) i Kongeriget Norge: »Aksjeselskaper«, »Gjensidige selskaper«.«

j) Følgende tekst indsættes i bilag III(C):

»29) i Republikken Island: »Hlutafélög«

30) i Fyrstendømmet Liechtenstein: »Aktiengesellschaft«, »Europäische Gesellschaft (SE)«, »Genossenschaft«, »Europäische Genossenschaft (SCE)«

31) i Kongeriget Norge: »Aksjeselskaper«, »Allmennaksjeselskaper«, »Gjensidige selskaper«.« «

4) Følgende tekst indsættes i punkt 31d (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF):

»som ændret ved:

— **32009 L 0138**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).«

5) Teksten i punkt 1a (Rådets direktiv 64/225/EØF), 2 (Rådets første direktiv 73/239/EØF), 3 (Rådets direktiv 73/240/EØF), 4 (Rådets direktiv 78/473/EØF), 5 (Rådets direktiv 84/641/EØF), 6 (Rådets direktiv 87/344/EØF), 7 (Rådets andet direktiv 88/357/EØF), 7a (Rådets direktiv 92/49/EØF), 7b (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF), 12c (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF) og 13a (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF) udgår med virkning fra den 1. november 2012.

6) Teksten i og overskriften til punkt 11 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF) udgår med virkning fra den 1. november 2012.

7) Overskrifterne »*(iv) Tilsyn og regnskaber*« og »*(v) Andre emner*« i kapitel I (Forsikring) ændres til »*(iii) Tilsyn og regnskaber*« og »*(iv) Andre emner*« med virkning fra den 1. november 2012.

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af direktiv 2009/138/EF, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 2. juli 2011, forudsat at alle meddelelser er indgivet til Det Blandede EØS-udvalg, jf. aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juli 2011.

På Det Blandede EØS-udvalgs vegne

Kurt JÄGER

Formand

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.

Ensidig erklæring fra Liechtenstein vedrørende afgørelse nr. 78/2011 om indarbejdelse af direktiv 2009/138/EF i aftalen

»Fyrstendømmet Liechtenstein indgik i 1996 en bilateral aftale med Schweiz vedrørende direkte forsikring. Aftalen fastsætter på grundlag af gensidighed, hvilke vilkår der er nødvendige for og på tilstrækkelig vis sikrer, at forsikringsselskaber, der har deres hovedsæde på en kontraherende parts område, er omfattet af reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser i forbindelse med direkte forsikring på den anden kontraherende parts område.«